AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tuum dñi. quia ecce ego firmans montuū & creans spm̄. & annuntians m
hominibus xpm̄ suū. Et alio loco. In illo die inquit suscitabo tabnaculum dd
qd cecidit & reedificabo quę ceciderunt ei. & destructa ei resuscitabo
& reedificabo ea sicut dies seli. ita ut exquirant me residui hominū &
omnes gentes inquib' invocatum ē nomen meū sup eos dicit dñs faciens
hęc. Esayas ppha non ē in libro. xii. pphārū. qui pterea dicit minores.
quia sermones eius breues meę comparatione qui maiores idō vocant
quia prolixa volumina edideruīt. Ex quib' ē hic Esayas. quē ppt eade
ppheię tempora subiungo supducti duob'. Esayas g inter illa quę arguit
iniqua & iusta ptepit & peccatori pplo mala futura pdiē. & de xpo
& ecclia hoc ē de rege & ea q̄m conducit ciuitate multo plura q̄m ceū pro
pheauit. ita ut aquib' da euglista q̄m propheta pori dicerēt. s; ppt ratio
nem opis tmunandi unū de multis hoc loco ponā. Ex psona quippe di
patris loquens. ecce inquit intelligē puer mis. & exaltabitur & glificabit
valde, quē admodū stupescent sup te multi. ita gla p̄uabitur ab hominib'
spes tua. & gla tua ab hominib'. ita mirabunt gentes multę sup eū. &
ē tunebunt reges os suum. quō quib' non ē nuntiatum de illo videbunt.
& qui non audierunt intelligent. Domine quis credidit auditui nrō.
& brachium dñi cui reuelatū ē. Annuntiabimus coram illo ut infans.
ut radix in terra sitienti. Non ē spes illi neq; gla. & vidimus eū & ñ habebat
speē neq; decorē. si spes eius sine honore deficiens pomnib' hominib' ho
m plaga posit' & sciens ferre infirmitatē. quō aūsa ē facies eius inhono
ratus ē. nec magni estimat' ē. Hic peccata nra portat & pnobis dolet. &
nos estimauimus illū ēe in dolore & in plaga & in afflictione. Ipse aūt
vulneratus est ppt iniquitates nras. & infirmatus ē ppt peccata nra;
eruditio pacis nrę meo uore ei sanati sumus. Omnes sicē oues erraūt.
homo aua sua erraūt. & ds tradidit illum pro peccatis nris. & ipse
ppt qd afflictus ē ñ aperuit os suū. ut ouis ad immolandū ductus est.
& ut agnus ante eum qui se tonderet sine voce sic ñ aperuit
os suum. In humilitate iudicū suū sublatū ē, generatio
nem ei quis enarrabit. Quō tollet de terra uita ei. ob iniqui
tates ppli mei ductus ē ad mortē. Et dabo malignos pro
sepultura ei. & diuites pro morte ei. quō iniquitatem
non fecit nec dolus inore ei. & dñs uult purgare eū
de plaga. Si dederit ppeccato animā suā videbit semen.
longeuum. & dñs uult auferre a dolore animā ei. osten
dere illi lucē & formare intellectū. iustificare iustū bene seruientem
plurib'. & peccata eorū ipse portauit. & pterea ipse hereditabit plures.